

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/48/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010179
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3617010179.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. augusta 2018 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry v Partizánskom v trestnej veci obžalovaného

Y. Q.

nar. XX.X.XXXX v K., trvale bytom S. G., N. XX/XX, t.č. bytom E. S. XXX/X,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/69/2017 zo dňa 10.1.2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste odňatia slobody vrátane zrušenia skoršieho rozsudku.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine sa obžalovaný o d - s u d z u j e podľa § 216 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody na 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. j/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 1T/49/2017-139 zo dňa 24.11.2017, právoplatným dňa 24.11.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/23/2018 zo dňa 22.3.2018, právoplatného dňa 6.6.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/69/2017 zo dňa 10.1.2018 bol obžalovaný Y. Q. uznaný vinným z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona, pretože dňa 25.01.2017 v presne nezistenom čase v ranných hodinách v K. na parkovisku za obytným domom č. XXX/XX, potom ako našiel na zemi kľúče od motorového vozidla zn. VW A. X,X Y., ev. č. K. XXXM. prišiel k tam zaparkovanému riadne uzamknutému motorovému vozidlu zn. I. v hodnote 450 Eur, do ktorého vozidla následne neoprávnene vnikol použitím nájdeného kľúča od tohto vozidla, potom toto vozidlo naštartoval a s týmto motorovým vozidlom prešiel do mesta E., kde v čase okolo 08:00 hod. dňa 25.01.2017 vozidlo odstavil pri záhradkách v záhradkárskej oblasti „I.“ a tam ho nechal, pričom toto motorové vozidlo používal neoprávnene bez vedomia a súhlasu poškodenej vlastníčky tohto vozidla S.. S. K., ktorej uvedeným konaním nespôsobil žiadnu škodu.

Bol za to odsúdený podľa § 216 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 24 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g/ Trestného zákona súd uložil obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. j/ Trestného zákona súd uložil obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 1T/49/2017-139 zo dňa 24.11.2017, právoplatným dňa 24.11.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním prokurátora. Odvolanie smerovalo proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietal, že súd nesprávne vyhodnotil vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré bolo dané do súvislosti s poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a súd toto vyhlásenie zároveň zarátal ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. - napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti a vytvoril tak ďalšiu poľahčujúcu okolnosť, pretože napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti vyžaduje aktívnejšiu účasť páchatela ako samotné priznanie sa k spáchaniu trestného činu. Jedna skutočnosť, a to vyhlásenie obžalovaného, že je vinný v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. nemôže obsahovo napĺňať dve poľahčujúce okolnosti. Súd tak postupoval v rozpore so stanoviskom trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. Tpj 55/2016. Tým súd nesprávne vychádzal v rozpore so zákonom z trestnej sadzby jeden rok až päť rokov, pričom podľa názoru prokurátora mal vychádzať za prevažujúcich priťažujúcich okolností z trestnej sadzby 28 mesiacov až 5 rokov. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. aby vo veci sám rozhodol a obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody ale s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. v prvej polovici upravenej trestnej sadzby s podmienčným odkladom s probačným dohľadom spolu s uložením obmedzení a povinností, tak ako tomu bolo vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí sa stotožnil s dôvodmi podaného odvolania a žiadal tomuto vyhovieť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že výrok o treste napadnutého rozsudku

je chybný, a preto je potrebné ho napraviť. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vydal vyhlásenie o vine, ktoré súd prvého stupňa prijal a odvolací súd v tomto smere nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by vylučovala takýto postup. V spisovom materiáli sa nachádza celá rada dôkazov preukazujúcich trestnú činnosť obžalovaného, a teda jeho vyhlásenie o vine má oporu v dôkaznej situácii a bolo ho možné prijať.

Pri preskúvaní výroku o treste odvolací súd nemohol prisvedčiť odvolacej námietke prokurátora, že súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ u obžalovaného vyhodnotil dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zák. len na základe jeho vyhlásenia o vine pred súdom prvého stupňa a že by takýto postup bol v rozpore s prokurátorom citovaným stanoviskom trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Po prvé, na predmetné vyhlásenie bude súd prihliadať ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., pretože obžalovaný významne napomohol súdu na hlavnom pojednávaní pri rozhodovaní o vine (dokazovanie k výroku o vine sa nevykonáva a výrok o vine nie je možné napadnúť odvolaním). Po druhé, súd môže v zhode so Stanoviskom trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.6.2017 uverejnené pod č. 44/2017 na predmetné vyhlásenie prihliadnuť, ako na okolnosť odôvodňujúcu mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, tak ako je to uvedené v konaní o dohode o vine a treste. Napokon môže súd pri rozhodovaní o treste na predmetné vyhlásenie prihliadnuť ako na jednu z viacerých okolností odôvodňujúcich mimoriadne zníženie trestu podľa §39 ods. 1 Tr. zák. z dôvodu neprimeranej prísnosti použitia trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom.

Súdy samozrejme nemajú ľubovôľu pri výbere jedného z vyššie uvedených postupov pri rozhodovaní o treste. Použitie jednej z troch uvedených variant je podmienené dodržaním zásad pre ukladanie trestov podľa § 34 Tr. zák. To znamená, že výberom jednej z týchto variant nebude narušený ani záujem ochrany spoločnosti ani záujem na výchove páchatela.

Na predmetné vyhlásenie obžalovaného o vine súd prvého stupňa správne prihliadol a toto vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák., teda, že obžalovaný významne napomohol súdu na hlavnom pojednávaní pri rozhodovaní o vine. Nepochybil však ani v tom, pokiaľ obžalovanému priznal ďalšiu poľahčujúcu okolnosť a to v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., a to, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal a túto oľutoval. Obžalovaný totiž už v prípravnom konaní nielen vo výpovedi pred vznesením obvinenia za predmetný trestný čin, ale aj po vznesení obvinenia v postavení obvineného pri svojom výsluchu sa ku spáchaniu skutku doznal a tento oľutoval. Nepochybné si preto vytvoril podmienky aj pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti. Odvolací súd teda nemohol prisvedčiť námietke prokurátora, že priznanie dvoch poľahčujúcich okolností vyplývalo iba z vyhlásenia o vine obžalovaného na hlavnom pojednávaní. V tomto smere teda jeho odvolanie nepovažoval za dôvodné.

Na druhej strane súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ v neprospech obžalovaného vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený. Ako vyplynulo z odpisu registra trestov obžalovaného, tento bol síce pred spáchaním predmetného skutku dvakrát súdne trestaný, avšak obidve odsúdenia má zahladené. Ďalšieho jeho odsúdenie zo dňa 24.11.2017 sp. zn. 1T/49/2017 bolo po spáchaní skutku, ktorý je predmetom tohto konania. Odvolací súd však zistil, že po vyhlásení napadnutého rozsudku dňa 10.1.2018 bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/23/2018 dňa 22.3.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.6.2018, bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody na 8 mesiacov so skúšobnou dobou na 18 mesiacov, pričom uložený trest je súhrnný a zároveň bol zrušený trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/49/2017 zo dňa 24.11.2017, teda práve ten trest, ktorý bol zrušený aj v tomto konaní súdom prvého stupňa a vo vzťahu ku ktorému bol ukladaný obžalovanému taktiež súhrnný trest.

Vzhľadom na túto novú skutočnosť musel potom odvolací súd zrušiť v napadnutom rozsudku celý výrok o treste a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci sám tak, že bez aplikácie ustanovenia § 37 písm. m) Tr. zák. ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu nielen k rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/49/2017 zo dňa

24.11.2017, právoplatného dňa 24.11.2017, tak ako to správne urobil súd prvého stupňa, ale aj vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/23/2018 zo dňa 22.3.2018, právoplatného dňa 6.6.2018, za súčasného zrušenia výrokov o treste a ďalších výrokov na tieto výroky obsahovo nadväzujúcich v týchto rozhodnutiach.

Pri ukladaní trestu vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností odvolací súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v pôvodnej výmere ako to urobil súd prvého stupňa, ktorý za tohto stavu považuje za zákonný a správny. Keďže odvolací súd sa stotožnil aj s výrokmi súdu prvého stupňa pokiaľ sa týka uložených povinností, ktoré považoval za správne a zákonné, rozhodol týmto rozsudkom o ich uložení tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.